

Hvad har jeg at frygte

Hvad har jeg at frygte fra fremmede folk,
når intet er fremmed med hjertet som tolk,
når summen af alle de ting, der bli'r talt,
er én for det store, der omslutter alt.

Hvad har jeg at frygte, når frygten i sig
kun næres af det, som har bolig i mig,
af det, som sig gemmer for lyset fra Gud
og tror sig alene, i mørket vist ud.

Hvad har jeg at frygte, Guds barn, som jeg er,
i ham er min trøst, både hisset og her,
i ham har min tro og min kærlighed rod,
med ham lægger frygten jeg under min fod.

Poul Michael von Bülow 2018